

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XIX

Број 44

Новембар 2021.

Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина
<http://www.paracinac.com/>

**ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА
21. ГОДИНА
РАДА УДРУЖЕЊА
СПОРТ**

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

ЗБОГ ЧЕГА ЈОШ СУ СРБИ И
МОРАВЦИ НЕПОЖЕЉНИ?

Пише: Мирослав ДИМИТРИЈЕВИЋ

1) Због тога што су Срби и Моравци творци и колевка савремене цивилизације, 2) почетни народ - отац беле расе, а Србија - материца народа, 3) зато што су Срби изумитељи језика, од кога настају и по чијем обрасцу се формирају сви остали језици Европе и делом Азије, чак и тзв – класични грчки и латински (који је уведен у римокатоличку цркву тек у 12. веку Христове ере), 4) због тога што су Срби изумитељи првог писма, 5) првог бројног система (са нулом), 6) првог календара, 7) прве археометалургије, 8) прве археоземљорадње, 9) првих правних закона и обичаја, 10) астрономије, генетике и 11) земљописних имена, Европе, Азије, Индије и Северне Африке, 12) што су живи сведоци европских фалсификата... А о томе сведоче бројни извори, глинене библиотеке, летописи, записи хроничара старог и новог века, уметничка и друга дела, градови и народна предања: индијска, азијска, европска и северноафричка. Зато је потребно уклонити Србе, једине и праве сведоке европске лажне и фалсификоване историје и културе, који заједно са браћом Русима, а који су се у прошлости звали једним истим заједничким именом – Срби, једини баштине изворну културу и цивилизацију у овом петом по реду холоцену (топлом раздобљу), по Милутину Миланковићу („Канон осунчавања Земље и његова примена на проблем ледених доба“, Завод за уџбенике и наставна средства, БИГЗ, Београд, 1997.).

ШТА КАЖУ НАУЧНИ АУТОРИТЕТИ О
СРБИМА

„Срби су једини народ чије се име јавља пре свих других народа у историји ове цивилизације на Земљи“ (Олга Луковић, „Срби... народ најстарији“); 2) „Срби живе у Европи од праисторијског доба“ (П. Шафарик, „Словенске старине“); 3) а првом Европом се звала данашња територија Србије, (М. Гимбатус, „Словени синови Перуна“ Пешић и синови“, Београд); 4) зато су Срби старинци Европе (Прико де Сент Мари, „Јужни Словени“); 5) и носиоци неолитске просвете и културе Европе, Азије и северне Африке, тврде: Г. Кларк (Грахам

Кларк, „Праисторија човечанства“ Париз, 1962.), Бош-Гимпера (Бош-Гимпера „Индо-Европљани“, Париз, 1961.), Пирен (Жак Пирен, Повест Европе од сеобе народа до 16. столећа“), Глоц (Gustave Glotz: La civilization egeenee, La Renaissance du Livre, Paris, 1928.). Х. Хартман, („Нирнбершка хроника“) Светислав Билбија („Староевропски језик и писмо Етрураца“, Чикаго, „Сардонија“, 1989.), П. Клоше (Пол Клоше тврди да је просвета Македоније од 3500 до 2300 година пре Христа била само периферија Винчанске културе, која се простирала и на Ливадију (Тесалија), Рашку (Тракија), Скитију (Русија), Молдавију, Трансливанију... Клоше даље тврди да је просвета и култура дело прегрчког народа, који је дошао са севера (Подунавље и Поморавље. н.п.), Лепсијус („Писма“, „Египатске хронологије“), Јован И. Деретић, („Античка Србија“, Темерин, 2002)...), Ј. Филип Фалмерајер, („Историја Пелопонеза током средњег века“) Норов, („Путовање кроз Египат и Нуб“. Сп. 1840. г. II), Барта („Путовање кроз Африку“, Барта Ат. 1858.) и други; 6) само на основу географских имена, србског порекла и значења, могу да се попуне празнине у европској праисторији (Мареј); 7) зато што је ономастика Европе и Азије – србска (М. Милојевић, Х. Скалова, И. Вукчевић...); 8) зато што је Рајско седморечје: Дунав, Морава, Дрина, Сава, Драва, Тиса и Тамиш одувек биле прасрбске реке (С. Робер, „Свет Словена“, 1852.), на чијим обалама је настала прва цивилизација на континенту (Нестор, „Повест минулих лета, Београд, „Никола Пашић“, 2003.), Р. Пешић, („Винчанско писмо“), С. Билбија, (Билбија, С. „Загребачка мумија и други етрурски, лидијски и ликијски писани споменици“, Чикаго, „Сардонија“, 1989.), Деретић, („Античка Србија, Темерин, 2002.) 9) Милер, („Одабрана дела“, „Народно дело“, Београд, 1934.), такође, тврди да је у Европи постојао само један - србски народ; 10) Полибије („Историја“, Матица српска, Нови Сад, 1988.) за тај народ вели да није латинског, ни јелинског, а ни јеврејског језика (пише Сасинек и француска енциклопедија „Словен“); 11) Срби су светлост знања пренели из Европе у Азију и Африку (северни део) и своја невероватна културна достигнућа Р. Пешић, („Винчанско писмо“, ИК „Пешић и синови“, Београд), Хартман („Нирнбершка хроника“) М. Гимбатус („Словени синови Перуна“ Пешић и синови“, Београд), С. Билбија (Билбија, С. „Загребачка мумија и други етрурски, лидијски и ликијски писани споменици“, Чикаго,

„Сардонија“, 1989.), М. Николић, („Најстарија историја Андалузије, Задужбина Миленка Николића, Београд, 2015.) 12) Тај народ на Хелму, дакле Срби, био је два пута у светској жижи јавности. Први пут са културом Лепенског вира, и други пут са Винчанском културом (оба имена су условна - помесна) Драгослав Срејовић, (Др Драгослав Срејовић: „Кад смо били културно средиште света“, Београд, 1958.); (Драгослав Срејовић, „Лепенски Вир“, Српска књижевна задруга, Београд, 1969.).

	ĆIRILICA	LATINSKO	VINCANSKO
1.	А	A	A
2.	В	V	B
3.	Г	G	1
4.	Д	D	△
5.	Е	E	⌘, E, W
6.	Ж	Ž	Ж, H
7.	З	Z	3
8.	И, Н, Ћ	I	I
9.	К	K	K
10.	Л	L	Λ
11.	М	M	M
12.	О	O	O
13.	Р, Ћ	R	4, r
14.	С	S	С, 3, >, 2
15.	Т	T	†, ↑
16.	У	U	Y, Z, y
17.	Ф	F	Ф
18.	Х	H	X
19.	Ц	C	Ц
20.	Ч	Č	Ч
21.	Џ	DŽ	Y, W
22.	Ш	Š	Ш

Ћирилица, латинско и винчанско писмо

Овде ћемо најпре ставити акценат на историјски народ Морава и моравска племена, која се не помињу у нашој званичној (псеудо)историји, а коју су пројектовали: Ђоровић, Станојевић, Јиречек, Ст. Новаковић, Иларион Руварац, Каниц, Јован Цвијић и други „пријатељи“ Србства. Због тога народ Мораве не сме да зна своју историју, не сме да има самосвест о себи и о свом значају како јуче, тако

данас, тако и сутра. Зато ћемо и почети баш од никад споменутог народа Морава у србској (псеудо)историји:

НАРОД МОРАВА: (ст. срб. 1) морав = тамноплав, модар; 2) Морава = модра река). Велики народ, распрострањен од Индије, до Атлантика. „Они који седоше уз реку по имену Морава, назваше се Морава“ (Нестор Кијевски, „Летопис минулих лета“, ИКП „Никола Пашић“ Београд, 2002.). Арапски писац Масуди („Златни лугови“) сврстава народ Морава, Морављане и Морване у братске народе истога рода и порекла као што су и Меди. Ова веза племена Морава, Морвана и Морављана са Медима је веома важна за родословно порекло Срба. Тај народ Морава, антички хроничари ће прозвати „Срби-Трибали“, највећи и најмоћнији народ на земљи (Халкокондило, „Историја Византа“, стр.14).

Под именом Рачани-Рашани (Трачани) бележи их Иродот, који, такође, тврди да су највећи и најбројнији народ, после Индуса.

Многи праисторијски извори помињу народ Морава, географска имена: река, планина, села и градова, краљевства и царстава, епископија и архонтија које носе име – Морава, а простиру се широм сељене од Индије до Ирске, и од Тибета до Роданије (Француске). Нема земље у којој не постоји име - Морава, било као хидроним, ороним топоним, етроним, што је несумњив и необорив доказ да су ту некада живели Моравци, грана великог србског стабла (Димитријевић, М. „Морава планетарни феномен“ИК „Пешић и синови“, Београд, 2013). Милош С. Милојевић је имао увид у књигу и карту „Британска империја у Индији“, коју је средином 19. века сачинио гроф Бјорнштајерн, на којој се читају типична србска имена река: Морава, Млава, Тимок, Дунаи (Дунав), „затим, Морава село: Морава река“. Дакле, у Индији налазимо две Мораве – Мораву реку и Мораву село... Масуди наводи и племе Морава (Моравци), а одмах до њих Морвани (племе сродно Моравцима), племе Сасин (Саки или Заморављани, што ћемо касније видети и код Бергмана), онда племе Морава-Margus-Морављани, Гилане и Морава код данашњих развалина вавилонских “.

Овде, опет налазимо Мораву која означава народ који се зове – Морава, заправо Морављани, поред других србских племена. Очигледно да је реч о месту, насеобини Морављана или Мораваца, вероватно главном центру и граду овог племена-Морављана. Милош С. Милојевић проналази Мораву и у

Јерменији: Маргилан или Морава “(Милош С. Милојевић, „Одломци историје Срба...“ Београд, „Никола Пашић“, 2000.). „Између земаља Аријане и Бактријане налазила се река која се на старосрбском-аријском језику помиње као Маргус (што тврди и Милан Будимир о хидронимији Маргус - наша примедба).

Саки, који су живели преко те реке, називали су ЗаМоравиас, што значи Заморавци. Милош Милојевић је истраживао језичку и културну баштину Тибета и пронашао је неколико десетина чисто србских назива и имена: „Тако да почнемо од Тибета: Бинча р. наша Винча, Морава-Бинче гр... Дакле и на Тибету, на реци Бинча (Винча) налази се град Морава-Бинча. Овога пута Морава је србски топоним на Тибету, „крову света“. У Италији Милојевић набраја и описује на стотине србских племена, поред осталих и Самнићане, а Виргилије их назива *Maruvii* и земљу њихову *Marubia*-т.ј. Морављани, Моравија-главни град им се, у време Виргилијево, звао *Mogeva*-Морава итд.

У Самнићана је био град Темна (Темнић) и у Италији. У Ђерманији Милојевић бележи реке: Моравица, Дриница, Тимок, Јасеница... (Милош С. Милојевић, „Одломци историје Срба...“ Београд, „Никола Пашић“, 2000.)

ЗАМОРАВЉАНИ/ЗАМОРАВЦИ, Равенски даје још један нови податак о постојању реке Мораве и народа који се звао Заморавци или Заморављани, дакле они који су се настанили и живе за Моравом: Саке, који су живели преко те реке, називали су За-Моравиас, што значи Заморавци. Из овог моравског народа у Индији изашао је принц Сака-Буда. (Равенски Географ IV,V). Бергман каже да су Саки, дакле, Заморавци, упали у Месопотамију 620. г. п.н.е и да њих Вавилонци називају Магог. На њиховом челу, приликом тог упада, био је вођа Мадуа. Једна владарка Сака (За-морављана), односно Меса-Гета, помиње се као Зарина, (Зеринех, на персијском), за коју се каже да је била пореклом из аријевске земље и да је наследила свога мужа на престолу. Владала је у време Астобара краља Медије (Ј. Деретић, „Античка Србија“, Темерин, 2000).

(Наставиће се)

Мирослав Димитријевић

Знаменити Параћинац

Стојан Јовановић Лешјанин

Лешјани су породица Стојана Јовановића Лешјанина, који је био државни саветник, министра унутрашњих послова. Његов братанац је Рајко Лешјанин, који је био други намесник кнежевског достојанства 1868 и министар правде, а његов други братанац је био познати генерал Милојко Лешјанин, министар војни, начелник генералштаба и ослободилац Ниша.

Стојанов отац Јован из Лешја код Параћина је учествовао у Кочиной крајини у фрајкору 1788. У Аустрији је живео до 1796., када се враћа у Србију. Стојан Јовановић (1796-1866) је рођен у селу Кушиљево код Пожаревца, где је његов отац прво живео после повратка у Србију. Заједно са седамнаестогодишњим сином Стојаном борио се на Делиграду 1813. Од 1813. поново је са породицом у Аустрији, где је његов син Стојан Јовановић завршио права. Други син се звао Радован Лешјанин и био је трговац у Параћину [1,2]. Стојан Јовановић се истакао залагањем за присаједињење нахија параћинске, алексиначке и крушевачке Србији и био је државни саветник и министар унутрашњих послова 1858. Презиме Лешјанин Стојан Јовановић је почео да користи 1833, пошто је у кнез Милошевој служби било више Јовановића. Умро је у Београду 1866.

Син Стојана и Маре Лешјанин, Милоје Лешјанин (1830-1867) је био такође истакнута личност, као секретар кнеза Михаила Обреновића, начелник министарства иностраних дела и писац државно-правих расправа. Милоје Лешјанин је студирао на београдском лицеју и на универзитетима у Хајделбергу, Берлину, Паризу и Енглеској. Био је у служби у министарству унутрашњих послова и у дипломатији у посланству у Цариграду, Француској и Црној Гори. Написао је спис Државна служба и државне слуге (1859). Био је члан Друштва српске словесности и Српског ученог друштва [3].

[1] Полексија Д. Димитријевић-Стошић, Кључеви Белог града, Београд 1967, стр. 17.

[2] За родослов вид. службене новине Краевине Србије, Српске новине, недеља, 18. фебруар, 2.

[3] Миле Станић: „Лешјанин, Милоје“, страна 595, Српски биографски речник, том 5, Нови Сад, 2011. године

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

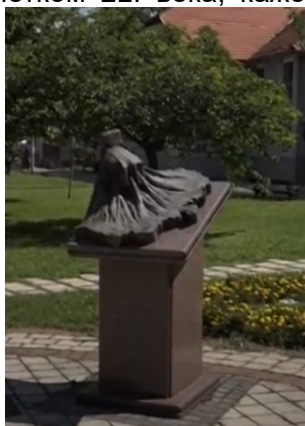

Споменик

Споменик палим борцима у ратовима 1990-1999

Живота Ђурић, Дејан Живковић, Драган Илић и Михајло Калинић само су неки од Параћинаца који су дали свој живот за одбрану земље крајем прошлог века. У њихову част и за храброст у ратовима на територији бивше Југославије подигнут је споменик постављен у непосредној близини средњошколског центра у Параћину. Ова скуптурална композиција представља Србију са свим недаћама које су је снашле крајем 20. и почетком 21. века, каже њен аутор Марко Шћепановић. Он сматра да је на јединствен начин приказао предност и проклетство са једне али и интересе моћника са друге стране. Иницијатива Удружења ратних војних инвалида је била да се на споменику нађу имена двадесетшесторице палих бораца, иако је број страдалих који су рођени на територији Параћина мањи. До данас то се није десило.

Удружење ратних војних инвалида општине Параћин покренуло је Иницијативу за подизање споменика још 2008. а он је коначно свечано откривен 8 година касније, на дан почетка бомбардовања Србије 24. марта. Бронзани споменик је димензија 90x80x48cm у благом нагибу од тридесетак степени постављен на бетонски постамент обложен гранитним плочама.

Општина Параћин и Одељење за урбанизам више пута су се обраћали Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања али и Министарству одбране како би им дозволили да на споменику допишу имена бораца који положили живот за своју земљу. Представници Удружења ратних војних инвалида су параћинским херојима посветили и књигу „Јунаци у истом строју“.

<http://rtvparacin.rs/spomenik-palim-borcima-u-ratovima-1990-1999/>

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

21. година рада Удружења

Овај чланак је планиран за прошлогодишњу прославу 20 година рада Удружења, који нажалост због пандемије Корона вируса нисмо одржали. Ипак имамо потребу да кажемо да постојимо и да чекамо тренутак када ће се ова пандемија завршити, а сви ми наставити нормалан живот.

Како смо настали и шта смо урадили за ову 21 годину

Октобра 2000-те године, генерација матураната параћинске гимназије из 1950 године прославила је своју ПЕДЕСЕТУ ГОДИШЊИЦУ МАТУРЕ. Прослава је требало да се одржи у Параћину. Стицајем околности, одржана је у Београду. У току припрема прославе матуре, иницијатори – др Момир Стефановић, арх. Бранко Куцина, Велибор Качунковић, арх. Бранко Радовић, др Властимир Матејић и дипл. правник Михајло Радосављевић, дошли су на идеју да формирају Удружење. На прослави је идеја прихваћена са одушевљењем.

Иницијатори су позвали на Скупштину многе Параћинце из свог окружења. Скупштина је успешно одржана и усвојен је Статут са нагласком да нисмо политичка организација. Том приликом је изабрано и прво руководство Удружења. За председника Скупштине изабран је др Момир Стефановић, за заменика инж. Велибор Качунковић, за председника Управног одбора арх. Бранко Радовић, за записничара

арх. Бранко Куцина. Чланови Управног одбора су били Афродита Јелић, Михајло Радосављевић, Никола Корбутовски, Добривоје Матовић, Роска Станковић, Милан Симић. Надзорни одбор су чинили Матејић и Милосављевић.

Место окупљања је био ресторан „ПАРК“ код Калемегдана, а за дан окупљања је одређен последњи уторак у месецу који и данас важи као наш дан за редовне месечне састанке. Вест да постоји удружење се брзо проширила Београдом. На скуповима је било присутно од 70 до 150 чланова. О нашем постојању причало се и у Параћину.

*Оснивачи Удружења Параћинаца
Бранко Куцина, Бранко Радовић, Предраг
Милојковић, Борко Качунковић
хотел Парк, 2001. године*

*Оснивачи Удружења Параћинаца
Бранко Радовић, Момир Стефановић, Бранко
Куцина, Никола Корбутовски*

Састанци Удружења постају место дружења, неговања солидарности, културних збивања и поштовања традиције завичаја.

Као основни задатак поставили смо омасовљење и подмлађивање чланства. Тај основни задатак, нажалост, ни до данас нисмо остварили. Одмах смо окупили и нове чланове - Петра Живановића, Љубишу Јовановића, Јелку Дакић, Емилију и Славољуба

Стефановића, Стојана Столета Радовановића, Сашу Живановића, Владицу Живановића, Дејана Лазаревића, Сашу Радуловића, Сању Велисављевић, Борка Станковића, Слађану Ристић и многе друге.

Током постојања Удружења одржане су три Скупштине на којима је изабран нови Управни одбор Удружења на челу са Петром Живановићем и нови председник Скупштине Борко Качунковић.

*Дружење у Центру лепих уметности
Гварнеријус*

Дружење у АКУД ЛОЛА

Садашње руководство Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду је изабрано на Скупштини одржаној у априлу 2019. године. Руководство чине: Петар Живановић, председник Скупштине, Бранко Куцина и Јелка Дакић, заменици председника Скупштине. Управни одбор (УО): проф. др Саша Живановић, председник УО, Саша Радуловић и Сања Влаисављевић, заменици председника УО. Чланови УО: Александар Илић, Стојадин Радосављевић, Дејан Лазаревић, Милош Тодоровић, Бранка Златковић – благајник, Мирјана Тодоровић, Љубиша Танић, Владица Живановић, Добривоје Матовић, Јелена Сврзић и Бобан Дејановић – представник општине Параћин.

Редовно издајемо наше гласило „ПАРАЋИНАЦ“ већ 19 година. Уредници су били Никола Карбутовски, Љубиша Јовановић, а сада је проф. др Саша Живановић.

Наш редовни гост је и академик Драгослав Михајловић, српски писац, романиста, сценариста, драматург и редовни члан Српске академије наука и уметности (САНУ), иначе познати Ћупричанин. Рођен 17. новембра 1930. године у Ћуприји, Драгослав Михаиловић је велики пријатељ и чест гост нашег Удружења, чији је и почасни председник.

Проф. Љубиша Јовановић, академик Драгослав Михаиловић, Проф. др Софија Милорадовић (Ракић)

Обележавали смо значајне годишњице рада Удружења, од којих је посебно била значајна 10. година рада Удружења, која је организована у просторијама АКУД ЛОЛА 27.11.2010. То је било време ентузијазма и значајног полета у ширењу и популаризацији рада нашег Удружења. Можемо слободно рећи да је то до сада био и највећи и најуспешније организован скуп Параћинаца и пријатеља у Београду. После овако успешне прославе већ следеће године одржана је годишња Скупштина удружења дана 24.12.2011. године, у сали Центра лепих уметности ГВАРНЕРИЈУС у Београду. Тим поводом је организована и прослава 11 година рада Удружења. На годишњој скупштини и прослави поред чланова Удружења присуствовали су и многобројни пријатељи и гости из сличних удружења, представници општине Параћин и града Београда.

Организовали смо:

- Представу позоришта Параћин три пута - на сцени Раша Плаовић, у Београдском драмском позоришту, позоришту „Звездара“.
- Књижевне вечери песника и писаца из нашег краја (Мирослава Димитријевића, Милана Кнеселца, Ђорђа Петковића, Слађане Ристић, академика Драгослава Михаиловића са уводним излагањем Љубише Јовановића, афористичара Чавића и других).

Редовно окупљање чланства у Центру Крагујаца

- Изложбе слика Невене Теокаревић, Жиже Радовић са мотивима нашег краја.
- Изложбу слика „Спортски дух Параћина“ коју је приредио Завичајни музеј Параћина.
- Презентацију књиге „Од млина до савремене индустрије“ од стране Завичајног музеја Параћин. Успостављена је у то време дугорочна сарадња са Завичајним музејом у Параћину и директором музеја Браниславом Стојановићем, са плановима за будуће изложбе и презентације.

Бранислав Стојановић током изложбе Спортски дух Параћина

- Презентацију туристичке организације Општине Параћин нашем Удружењу, где су представљене туристичке могућности Општине Параћин.
- Обележили смо 140. годишњицу ПАРАЋИНСКЕ ГИМНАЗИЈЕ. Овом приликом је после уводне речи др Саше Живановића, било разговора о Параћинској гимназији и сећањима на давна школска времена. О Параћинској гимназији говорили су још и Милош Тодоровић, Бранко Куцина и остали присутни.
- Посетили смо колективно, као гости, општину Параћин, Српску фабрику стакла, фабрику ратлука и бомбона „Параћинка“, „Чоколенд“, Параћински сајам привреде, параћински фудбалски клуб „Јединство“, СФС „Борац“, кошаркашки клуб „Параћин“, Код прве посете,

делегацију Удружења примио је председник општине Тонковић, а приликом друге посете председник Саша Пауновић. И једног и другог председника смо упознали са нашим радом.

140. годишњица Параћинске гимназије

Једна од посета Општини Параћин је реализована 03. новембра 2016. године у време 18. Међународног сајма привреде. Делегацију Удружења Параћинаца су чинили: Петар Живановић, председник удружења, Бранко Куцина, заменик председника скупштине, Роска Станковић-Ристић, члан председништва и Стојан Радосављевић члан председништва.

Делегација Удружења на састанку са привредницима у Параћину

Екскурзија – на путу за Параћин

- Организовали смо екскурзију у наш родни крај Параћин. Екскурзија чланова и пријатеља Удружења Параћинаца свом родном крају је реализована 20.5.2015. године. Програмом ове екскурзије планирана је посета манастиру Покрова Пресвете Богородице у Лешју и манастиру Свете Петке у Извору. После обиласка Параћина, након доласка у град, кренули смо ка Лешју у манастир Покрова Пресвете Богородице. Са нама је ишла и ТВ екипа канал М, која је направила и пригодну репортажу о нашој посети. Поред тога друштво нам је правио и Бобан Јелисавчић који је фотографисао нашу екскурзију. После манастира у Лешју, посетили смо и манастир Свете Петке у Извору. Овом манастиру Удружење је донело помоћ, која је прикупљена током књижевне вечери Џо Молера, који је сав приход од продатих књига наменио овом манастиру.

Посета манастиру Свете Петке у Извору

У време катастрофалне поплаве у Параћину 2014. године, наше Удружење се организовало и сакупило 100.000 као помоћ поплавленима и Општини.

На састанцима са руководством Општине смо понудили нашу помоћ код решавања многих стручних проблема. Међу члановима Удружења је много доктора наука, дипломираних инжењера различитих струка, доктора медицине различитих специјалности, професора Универзитета.

Поводом 27. септембра, Дана општине Параћин, у присуству великог броја званица, одржана је свечана седница скупштине општине, у петак 27. септембра 2019. године у сали Позоришта. Овој свечаности је присуствовала и делегација нашег Удружења у саставу: проф. др Саша Живановић, Петар Живановић, Бранко Куцина и Саша Радуловић. На свечаности су уручена и признања удружењима и појединцима за допринос промоцији града Параћина. Наше Удружење Параћинаца је добило Златну плакету. У име

Удружења плакету је примио проф др Саша Живановић.

Уручење златне плакете за допринос промоцији Града Параћина

Златна лакета Удружењу Параћинаца за промоцију града Параћин

Будно пратимо сва збивања у нашој општини преко „Билтена“ општине Параћин, нудимо сарадњу са нашим гласилом „Параћинац“.

Кроз наше постојање и одрастање као Удружења, мењали смо и места састајања, па смо после хотела Парк, дружење били наставили у АКУД ЛОЛА, а после тога у Центру лепих уметности Гварнеријус. Сада је место окупљања у просторијама Центра Крагујевац, Деспота Стефана 12. Нажалост од почетка пандемије Корона вируса редовна окупљања се

не одржавају. Надамо се да ће ова пандемија завршити своје постојање и да ћемо се једног дана вратити нормалном животу, као и нашим редовним месечним окупљањима, традиционално последњег уторка у месецу.

Рад Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду је као и у осталим сферама живота и рада погођен пандемијом Корона вируса, која је спречила наша редовна окупљања и активности које смо традиционално одржавали последњег уторка у месецу. Своја последња редовна окупљања пре проглашења пандемије смо имали још у 2020. години у фебруару месецу. На овом окупљању је објављен и подељен број 41 нашег Гласника Параћинац. У међувремену од како се нисмо окупљали објављен је број 42 у септембру 2020. године и број 43 у мају 2021. године. Од када нема редовних окупљања, активности Удружења су се свела на личну комуникацију и дружење преко друштвених мрежа и нашег портала на фејсбук профилу Удружења.

Гласило Параћинац у 2020. и 2021. години

Сада је пред вама и најновији број 44, који је други који излази у овој години. И у најновијем броју можете да наставите са читањем сталних

рубрика: Параћинске паметарнице, Знаменити параћинац, Активности Удружења, Спорт.

Надамо се да ова ситуација неће предуго трајати и да ћемо ускоро моћи да обновимо редовна окупљања.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

СПОРТ

Параћински српсколигаш завршио јесен на петом месту Криза руковођења зауставила Јединство

Параћин.- Успели су фудбалери Јединства, на крају прошле сезоне, да изборе опстанак у српсколигашком друштву. Сјајне игре током пролећног дела првенства у лиги из које је испадало чак 12 од 20 клубова донеле су Јединству пласман на

седмо место. Због тога се и очекивало да ће у новом, које је требало да почне средином августа клуб кренути још јаче, а за то су постојали сви услови. Или се то тада тако чинило. Међутим, изненадни већи уплив политике у најзвучнији спортски колектив града на Црници почео је да разара клуб. Наиме, у прелазном период у Јединству нису нашли прави модел управљања па је Др Миливоје Милошаковић окарактерисан као горући проблем клуба и због тога из параћинске општине нису благовремено уплаћивали предвиђена финансијска средства. Упави Милошаковића, која, узгред буди речено, није веч дуже време функционисала у пуном саставу (тројица чланова Управног одбора су поднели оставке) није се ни састајала, стављено је на терет да су средства добијена из Буџета трошили ненаменски. Као последица тог терета кренуло се на "отворено" рушење Др Миливоја. Узалуд је актуелни председник доказивао да је све било учињено према потребама клуба када из Општинских управљачких структурта задужених за спорт су одбијали да пребаце предвиђена средства. То је условило да играчи више од три месеца не добију предвиђене "плате", а они су већ у мечу првог кола, на гостовању у Књажевцу кренули у протест тиме што су пре почетка меча, који су касније и добили (3:2), поседали на траву и тако одесели неколико минута. Овакав гест играча још и више је унео пометњу у клуб па је после другог кола и меча у Крушевцу против новог српсколигаша, Мешево (1:0) са клупе отишао и тренер, Владимир Пантелић.

-После одласка Пантелића за тренера је доведен Милан Ђорђевић из Бобишта, али је он након тим водио само једну утакмицу, против Слоге из

Лесковца која је завршена нерешено (1:1) – каже секретар Јединства, Зоран Марковић.

У недељи именовања Ђорђевића одржана је скупштина Јединства на којој је за новог председника изабран двадесетосмогодишњи Александар Јовановић, дотадашњи тренер омладинске селекције, као и нови Управни одбор, а др Миливоје Милошаковић је смењен. Потом је, по абдикацији тренера Ђорђевића, на место шефа стручног штаба именован Ђорђе Златановић.

-На крају јесењег дела смо пети у лиги. Јединство има веома добар тим који је то и показао на терену. Омеле су нас трзавице и финансијски проблеми. Успели смо да играчима исплатимо део дуговања, а они су то вратили добрим играма и освајањем бодова. Освојили смо 24 бода уз 6 победа, 6 нерешених игара и три пораза. Могло је да буде много боље, али после свега можемо да будемо задовољни. Уосталом ово је најбољи пласман клуба на српсколигашкој сцени у последњих 16 година.- рекао је за Параћинац Зоран Марковић, секретар Јединства.

Миодраг Перић

СФС Борац без пораза завршио јесењу сезону „Стакларцима“ зона мачји кашаљ

Параћин.- После силаска у зонски степен такмичења у СФС Борцу из Параћина нису "изгубили главу". Окосница тима која је у претходној сезони освојила девето место у српској лиги – исток је сачувана, а уз то тим је и ојачан довођењем

Немање Цонића и повратком на терен, после опоравка од прелома ноге, Ненада Симића. Зато су "Стакларци" у нову сезону ушли са великим амбицијама и жељама да пакажу да им није место у зонском степену и да су им домети много већи. Након протеклог викенда када су и из меча у Мијатовцу изашли као победници (4:1), сумирањем остварених резултата може да се закључи да су то и учинили. Наиме, СФС Борац је јесењу сезону у лигашком такмичењу завршио без пораза уз скор од 13 победа и једном нерешеном игром показавши, уз то да је зонска лига Запад за њих била мачји кашаљ.

-Морам да признам да сам поприлично задовољан оним што смо остварили током "јесени". Од почетка пролећног дела првенства у српској лиги и закључно са утакмицом у Мијатовцу на терен смо излазили укупно 50 пута. Играли смо бројне првенствене и куп утакмице и остварили завидне резултате. Освојили смо општински, окружни и куп РИС и пласирали се до преткола купа Србије. Можда смо могли и у утакмици са ОФК Жарковом да

учинимо више, али и частан пораз (0:2) је био успех. Једино што можемо да жалимо је то што смо слабије одиграли меч са Жупом и ремизирали. Свестан сам да не може само да се побеђује, али реално требало је да добијемо Александровчане – каже Зоран Терзић, шеф стручног штаба параћинског “зонаша”.

Оно што, такође, може да радује је то да је СФС Борац као клуб остао на сигурним ногама. За играче то је значило да редовно бивају намиривани оним што им следује. Уз то благовремено је набављана потребна опрема.

Не могу да кажем да нисмо имали одређених проблема са играчким кадрам. Ту пре свега мислим на мали фонд играча, а онда нам то додатно оптереће повреде и болести. Управа је благовремено реаговала када је у питању санирање повреда и обезбеђивање финансијских средстава за дијагностиковање и лечење играча и то ми се у СФС Борцу посебно допада – наставља тренер, Терзић.

Са 40 освојених бодова, само два мање од максимума, “Стакларци” су првом пратиоцу на табели побеги седам бодова. Јединство 1936 није летос громогласно најављивало борбу за сам врх табеле, али су крушевачки клуб сви видели као “скривеног” фаворита. Крушевљани су нешто скромније кренули па су после почетног пораза у Параћину од “Стаклараца” (0:3) поражени у Мијатовцу (2:1) и Александровцу (3:2), али су потом ушли у серију победа и њима закључили јесењи део првенства. Остварени скор од 33 освојена бода даје им наду да на пролеће могу да нападну врх табеле.

Свакако морамо да будемо опрезни. Фудбал је због тога и интересантан, јер увек доноси изненађења. У пролећни део улазимо са значајном предношћу, али мораћемо да се добро припремимо и играчки ојачамо. Наш циљ је експресан повратак у друштво српсколигаша и морамо да га остваримо – рекао је, шеф стручног штаба СФС Борца, Зоран Терзић.

“Стакларци” најефикаснији зонаши

Током јесење сезоне играчи СФС Борца немилосрдно су решетали противничке мреже. На крају забележено је да су Параћинци далеко најефикаснија зонашка екипа са 62 постигнута поготка (4,43 по мечу) у свих 12 зонашких лига Србије.

Додуше, СФС Борац није једина екипа која није претрпела пораз у лигашком надметању. ОФК Михајловац у Подунавско–шумадијској зони остварио је скор 15 утакмица, 13 победа и две нерешене игре, Слобода из Чачка у оквиру Западно–моравске зоне забележила је 12 победа и један нерешен резултат као и Будућност–Крушик 2014 у Колубарско – мачванској зони.

Туце Ненада Симића

Од 62 постигнута поготка највише их је забележено уз име Ненада Симића који се 12 пута погађао. Никола Рајковић је стрелац био 10 пута, а за њим следе: Немања Цонић са 7, Никола Гајић, Лазар Јовановић, Матија Павловић и Лука Павловић са по четири поготка. Душан Вукајловић је постигао три, а Давид Илић, Андрија Јевтић, Никола Миленковић, Немања Павловић и Милош Тадић по два. По једанпут мреже противника погађали су и Стефан Ђурић, Никола Јовановић, Света Симић и Милан Вељковић.

Миодраг Перић

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на е-mail udruzenje.paracinaca@gmail.com

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Редакција Гласила Параћинац

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Сајт Удружења параћинаца и пријатеља Параћина у Београду

www.paracinac.com

Да се подсетимо на почетке договора о сајту Удружења и његовом постављању. На састанку удружења Параћинаца и пријатеља Параћина, који је традиционално одржан у ресторану Парк код Калемегдана, 27. новембра 2007. покренута је иницијатива за постављање сајта Удружења на интернету. Овим је планирано да се активности Удружења јавно презентују и да се успостави боља комуникација са чланством у циљу даљег омасовљења. На овај начин би чланови могли да сазнају нешто више о самом удружењу, плановима и активностима које су у току. Радна верзија сајта је припремљена још крајем 2007. године. У међувремену су прикупљени материјали за сајт. Сајт је званично постављен 31. октобра 2008. године, на адреси која се лако памти: www.paracinac.com. Излед актуелне насловне стране је показан на слици испод.

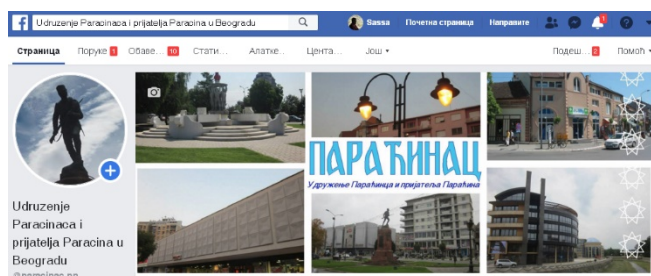

Насловна страна сајта Удружења

Ово је сајт Удружења Параћинаца и свих оних који се тако осећају као и наших пријатеља. Посетите нас!

Facebook профил Удружења параћинаца

У доба савремене комуникације и дружења преко друштвених мрежа Удружење такође има отворен Facebook профил, којим одржава везу са својим чланством и пријатељима који прате наше активности. Овај вид куминкације је постао посебно значајан за дистрибуцију текућих сервисних информација и активности Удружења, у доба Пандемије корона вируса, јер су нам непосредна дружења за сада онемогућени.

Активности Удружења као и информације о активностима Удружења можете пратити на Facebook профилу *Udrzenje Paracinaca i prijatelja Paracina u Beogradu*, као и на нашем сајту на адреси www.paracinac.com.

др Саша Т. Живановић

Захвалница

Драгим пријатељима из компаније „NID-energy systems“ се захваљујемо на подршци у раду Удружења.

Захвалница

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи

ПУТУЈТЕ ЈЕФТИНО, БРЗО I УДОВНО!

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Гласило удружења Параћинаца и пријатеља Параћина
Редакцијски одбор: др Саша Живановић (главни уредник),
Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана
Ристић (секретар редакције).
Техничка припрема и уређење: др Саша Живановић
Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд
веб адреса: www.paracinac.com

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

